

AZ MMA ZENEMŰVÉSZETI TAGOZAT DÍJÁTADÓ ÜNNEPSÉGÉN

**Életút-díjban részesült Szily Lajos és Varga Károly,
továbbá Elismerő oklevélben Balogh Sándor, Fábián Márta, Keuler Jenő
és Németh Judit**

**Szerkesztette: Ruff Béla
(MMA Makovecz-szalón, 2026. X. 14.)**

Szily Lajos, Horváth Miklós (Fábián Márta képviselétében), Németh Judit, Balogh Sándor, Keuler Jenő, Bazsinka József, az MMA Zeneművészeti Tagozat vezetője és Varga Károly
(Fotók: MMA/Nyirő Simon)

ÉLETÚT-DÍJBAN RÉSZESÜLT:

I.

**Szily Lajos ének-zenetanár, karnagy
Bazsinka József laudációja**

Szily Lajos és Bazsinka József

„Jól csak a szívével lát az ember. Ami lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

Antoine de Saint-Exupéry szavaival köszöntöm Szily Lajos tanár urat, mert tudom, hogy Ő a szív embere.

Három gyermekes családapaként, nagypapaként, szerető feleségével együtt, megbecsült életet élnek Szekszárdon.

45 év pedagógusként, kórus énekesként, kórus karnagyként, énektanárként, fúvószenekari és big band trombitásként... több nemzedéknek adta át a zene szeretetét.

Kiemelkedő tanítványai, idehaza és külföldön is öregbítik hírnevét.

A trombitás évei Nagykanizsán 12 évesen kezdődtek, majd Pécssett előbb a Zeneművészeti gimnáziumban, a későbbiekben pedig, a Pécsi Zeneművészeti Főiskolán folytatódtak.

A kiváló tanárok tanítása mélyen beleívódott személyiségébe.

A kórusban való énekléssel megerősítést kapott a szép hang fontosságáról, mely tanári hitvallásává vált.

Elhivatott szószólója a fúvószenekarok kiemelkedő szerepének.

Egy rövid kis szakmai életrajzot szeretnék megemlíteni.

1977 októberétől rézfúvós tanára a szekszárdi zeneiskolának, 1978-tól a zeneiskola mellett, hetente három délelőtt éneket tanít a szekszárdi gimnáziumban. 1983-tól a zeneiskola igazgatóhelyettese, 1990-től 2000-ig két cikluson keresztül a zeneiskola igazgatója, mely iskola az ő igazgatása alatt vált művészeti iskolává, több, mint ezer diákkal, akik közül több, mint négyszáz zenét tanult. Játszott a Szekszárdi Városi Fúvószenekarban, a szekszárdi a big bandekben, énekelt több szekszárdi kórusban, mint a Szekszárdi Madrigál Kórus, a Parlamenti Szenátorok kórusa, a Spirituálé Együttes, valamint a Pedagógus kórus. Mi sem természetesebb, mint hogy egyik kórusnak alapítója, egy másiknak pedig karnagya volt. Nyugdíjba vonulása után óraadóként tanított tovább a zeneiskolában.

Kodály Mester elégedetten kacsint le rád odafentről.... Valahogy így képzelte a zenei nevelést idehaza.

Szekszárd városa rangos kitüntetésekkel ismerte el pedagógusi munkádat, volt tanítványaid a várossal karöltve több ízben ünnepeltek jubileumi koncertekkel... és most, engeddd meg kedves Tanár Úr, hogy a Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozata is ünnepelhessen e csodálatos zenei pálya kapcsán és átadhassam az Életút-díjunkt.

II.

Varga Károly ének-zenetanár, karnagy, zenei újságíró Onczay Csaba laudációja

Bazsinka József, Varga Károly és Onczay Csaba

Különleges és szívbemarkolóan felemelő pillanat ez a mai. Itt, a Makovecz Szalonban mindig érezzük az organikus építészet és a művészet ihletett találkozását. De ma este a falak közt megszólaló legharmonikusabb dallam maga az az életút, amely előtt meghajlunk.

Egy 101 esztendő életmű előtt állunk, amely nemcsak éveinek számában páratlan, hanem abban a szeretetben, derűben és szakmai eleganciában is, amellyel Karcsi bácsi átölelte a magyar zenei életet és mindannyiunkat.

Varga Károly zenetanár, karnagy, rádiós szerkesztő-riporter, munkássága rendkívül széles spektrumú, mégis van egy olyan központi magja, amely egyedülállóvá teszi őt a magyar zenekultúrában. Ő nemcsak karnagyként és zenészként alkotott maradandót, hanem a zenei ismeretterjesztés igazi nagykövete lett. Nevéhez kötődik számos, gyermekeknek és fiataloknak szóló zenei program, hangverseny, operaházi előadás, rádió- és televízióműsor, zenei vetélkedő műsorvezetése. Több ezer hangversenynek volt házigazdája pályája során. Generációk nőttek fel úgy, hogy Karcsi bácsi avatta be őket a zene csodájába.

Tudta, hogy a gyerekekhez és a fiatalokhoz nem kioktatással, hanem elvarázsolással lehet eljutni. Olyan természetességgel, közvetlenséggel és finom humorral tudta közelebb hozni a klasszikus zene legmélyebb gondolatait is, mint senki más.

Ha visszagondolok a saját pályámra, az én emlékeimben Karcsi bácsi alakja összenőtt a gyerekkorommal és az első szárnypróbálgatásaimmal. Már az 1960-as

években, gyermekcsellistaként ott állhattam mellette a színpadon. Ő volt az, aki egy-egy zeneiskolai koncerten megfogta a kezemet, aki finom modorával, meleg szavaival feloldotta bennem a lámpalázat, és bemutatott a közönségnek.

Akkor még nem tudhattam, hogy ez a találkozás egy életre szóló szakmai és emberi kapcsolat kezdete lesz. Az évtizedek során számtalanszor ültünk egymással szemben a rádió stúdiójában vagy a televízió kamerái előtt, ahol ő kérdezett engem a pályámról, a sikereimről. Számára mindig nagyon fontos volt a vele szemben ülő ember. Sosem előre felírt kérdéseket tett fel, hanem beszélgetve kérdezett. Úgy tudott kérdezni, hogy a muzsikusból a legtisztább, leghitelesebb gondolatok törtek felszínre.

A magyar zenei életben kevés ember mondhatja el magáról, hogy a szakma, a pályatársak, a tanítványok és a hallgatóság körében egyaránt osztatlan, mély tisztelet és szeretet övezi. Nagy tudása sosem volt hivalkodó; finom modora, úriemberi jelenléte mindig a mások iránti tiszteletből fakadt.

Munkásságával egész élete folyamán nemcsak a szakmai berkeken belül kapott tiszteletet és elismerést, valamint tágabb művészeti területeken széleskörű ismeretséget, hanem abszolút országos hírnévre tett szert, méltán megszerezve ezzel „az ország Karcsi bácsija” nevet és a vele járó máig tartó lankadatlan tekintélyt. Elismertségével sosem élt vissza, udvarias és kedves személyére azok is visszaemlékeznek, akik nem maradtak zeneközelben. Ismeretterjesztési és pedagógiai munkássága egy korszakot határoz meg.

Kedves Karcsi Bácsi!

A Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozata nevében mérhetetlen büszkeség számomra, hogy én laudálhatlak az Életút-díj átadása alkalmából. Ez az elismerés csupán egy szerény szimbóluma annak a hálának, amellyel a magyar kultúra tartozik neked mindazért az értékes, lélekemelő munkáért, amelyet sok évtizeden át végeztél.

Köszönjük neked a biztató szavakat, a zene iránti elkötelezettségedet, a pedagógiai bölcsességedet és a barátságodat.

Isten éltesen téged még nagyon sokáig erőben, egészségben és abban a töretlen derűben, amellyel mindannyiunk életét megszépítet!

MMA ELISMERŐ OKLEVELET KAPOTT:

I.

Balogh Sándor harsonaművész, zeneszerző, karmester
Bazsinka József laudációja

Balogh Sándor és Bazsinka József

*Jót, s jól! Ebben áll a nagy titok. Ezt ha nem érted,
Szánts és vess, s hagyjad másnak az áldozatot!*
/Kazinczy Ferenc/

Kazinczy Ferenc Nagy titok című verse tökéletesen illik Balogh Sándorra, mert mellette, vagy vele, valahogy minden jól megy, még az is, amit épp elügyetlenkedünk körülötte. Ő mindent valahogy jól tesz.

Elsős Zeneakadémista koromban mikor megismertem, ő már épp végzős hallgatója volt az egyetemnek. Ennek idén 45 éve.

Engedjenek meg egy rövid szakmai életrajzot!

1982-ben diplomázott a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen 1980-1992 között a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának tagja. 1992–2009 között a Budapesti Fesztivál Zenekar tagja. Rendszeresen dolgozott Luxemburgban az „Európai Szólisták” zenekarában, valamint több, mint 20 évig az osztrák-magyar "Pro Brass" együttesben. Alapító tagja a Budapest Ragtime Band-nek és a Hóna-Quartetnek. Különösen sikeresek a vonósnégyestől a nagyzenekarig terjedő apparátusokra átírt és meghangszerelt könnyűzenei feldolgozásai. Több, mint 100 lemezen vett részt harsonásként, szerzőként, vagy karmesterként. Legutóbb a Berlini Filharmonikusok kamaraegyüttesével jelent meg lemeze, melyen saját művét a Brémai muzsikuskokat vezényli.

Balogh Sándor különleges ikonikus alakja a magyar és a nemzetközi zenei életnek.

Harsonaművészként, kamara és zenekari művészként, előadasmódjával, hangszíneivel elvarázsolta a kollégáit és a közönséget egyaránt.

30 év élvonalbeli harsonázás után zeneszerzőként és karmesterként folytatta zenei pályáját.

Gyermekeknek írott zenekari daljátékain generációk nőttek fel, szerették meg a zenét, s kezdtek el különböző hangszereken tanulni. Felnőtteknek szóló „symphonic light” zenekari hangszereléseit méltán arattak sikereket különböző fesztiválok koncertjein.

Kamaraműveit, valamint harsona előadási darabjait a zeneiskolás szinttől az egyetemi szintig, mindenütt játszáknak.

Hála Istennek Balogh Sándor mai napig számtalan megrendelésnek tesz eleget, öregbítve nem csak a saját jó hírét, de a jó zene szerepét mindnyájunk életben.

Drága Sanyi! Kérlek fogadd megbecsülésünk jeléül a Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozatának Elismerő oklevelét!

II.

Fábián Márta cimbalomművész Szőnyiné Szerző Katalin laudációja

Bazsinka József, Szőnyiné Szerző Katalin és Horváth Miklós, aki Fábián Márta cimbalomművészt képviselte az ünnepségen

2026. április 27-én ünnepelte 80. születésnapját a hazai kortárs zene, Kurtág György, Eötvös Péter, Kocsár Miklós, Szokolay Sándor és más nagyjaink cimbalom műveinek ihletője, kiváló tehetségű előadóművésznője, Fábián Márta. Zenei tehetségét velük élő anyai nagymamájától, a Kun László növendék Csubák Ilonától eredezteti. Mint a zeneakadémiai zongoraszakos-növendékek, akik számontartják

hangszerük Liszt Ferenchez köthető családfáját, Fábián Márta is hangszere 19. századi nagy elődei, Kun László, majd Rácz Aladár és növendékei kezéből vette át hangszere legnemesebb hagyományait.

Fábián Márta 8 éves korában, 1954-ben kezdett cimbalmozni, 1956-tól 4 éven át a *Magyar Rádió* Csányi László és Botka Valéria által vezetett Gyermekkorúsrában énekelt. 1960–64 között a *Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola* cimbalom szakára járt. (Az 1963-as „Ki mit tud?” -on Bartók Béla Román táncaival már zenei gimnazistaként népszerűséget szerzett.) 1964–67: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Tagozatán cimbalom-szolfézs szakon *Gerencsér Ferencnél*, *Rácz Aladár* növendékénél szerzett diplomát. Rendkívüli muzikalitására 1965-ben, *Eötvös Péter* zeneakadémiai zeneszerző diplomakoncertjén figyelt föl a zenei világ. A diplomahangverseny után többévtizedes barátság és nemzetközi koncerttermekben folytatódó alkotómunka kezdődik el Eötvös Péter és Fábián Márta között.

Munkahelyei: 1967–73 között a *Budapest Táncegyüttes* cimbalmosa, ahol *Vavrinecz Béla* keze alatt megismeri a klasszikus verbunkos repertoárt. 1973-ban a *Berlini Komische Oper* (DDR) foglalkoztatja, ahol a *Felsenstein* rendezésében megvalósuló Hány Jánosban játszik. Elkészíti első szólólemezeit, a *Cimbalom Recitált*. Ezekben az években kezdi el a rendszeres munkát *Mihály András*sal és *Kurtág Györggyel*. 1974-től 20 éven át az *Országos Filharmónia* szólistája. Tagja lesz a Budapest Kamaraegyüttesnek, vendégként rendszeresen együtt dolgozik a Czidra László által vezetett *Camerata Hungarica* régizenei együttesével. Velük kiemelkedő közös produkciója az 1975-ben Párizsi Akadémiai Nagydíjat kiérdemlő felvidéki Vietorisz Codex 17. századi, világi és egyházi, magyar és külföldi énekeket, táncokat bemutató Hungaroton nagylemeze. A régizenei gyakorlatból Márta rengeteg impulzust kap, melyet a kortárszenei műveknél is nagy szabadsággal felhasznál.

Számos kortárs mű ősbemutatója fűződik a nevéhez: a teljesség igénye nélkül Kurtág György, Maros Rudolf, Bozay Attila, Szokolay Sándor, Kocsár Miklós, Petrovics Emil, Balassa Sándor, Hollós Máté, Vajda János, Eötvös Péter mellett Dutilleux, Boulez, Holliger és mások cimbalom műveit Európa szinte valamennyi országában sikerre viszi. – 1994-től mintegy 20 alkalommal játszotta a szerző vezényletével Eötvös Péter nagyzenekari *Psychokozmosának* számára írt cimbalomszólóját. Kurtág György neki dedikálta *Szálkák c. Op. 6/c remekművét*, valamint *Pilinszky János verseire* írt 4 dalát (*Op. 11*). Aktív élete során a világ legnagyobb karmestereivel, Dorátival, Abbadoval, Boulezzel dolgozott együtt. Európán kívül vendégszerepelt Mexikóban és az Usában, Izlandon és a *Sevillai Világkiállításon*. – 10 önálló lemeze, 20-nál is több közreműködői lemeze van.

Fábian Márta Liszt Ferenc-díjas érdemes művész portréját egy korábbi fotójáról idézzük

Mindenütt elismeréssel emlegetik érzékeny muzikalitását, kiváló munkabírását, remek szervezőkészségét. *Kurtág György műhelyében*, akinek 4 évig magam is a növendéke voltam, a tanár úrtól halljuk, milyen elkötelezettséggel dolgozik Márta a kortárs zeneszerzők műveinek minden munka közben felvillanó zeneszerzői ötlete, új, elképzelt hangzó álma megvalósításán. Mint Rácz Aladár kései utóda, újfajta verőkkel különleges verőtechnikákat dolgoz ki, engedi hangszere preparálását, új pedáltechnikával kísérletezik. Körmeivel pengeti a húrokat, ha kell, s a forte hanghatásokat speciális „elfojtás” technikával csillapítja le, ha a komponista épp ezt kéri tőle. Ideális múzsa és alkotótárs: 1965–2004 közötti 4 évtizedes alkotó periódusa után a magyar cimbalomiskola Fábian Márta művészetével jelentős átalakuláson és hangzásbeli gazdagodáson ment át. A Budai Vár makadám kövein egy véletlen elesés, szerencsétlenül és rosszul összeforrt lábtörés szakította félbe pályáját. Méltósággal, bár sok szenvedéssel húzódott vissza 2004 után otthonába.

Márta többévtizedes pályáját, a magyar és a nemzetközi régi zenétől a kortárs zenéig ívelő elhivatott, nagytehetségű alkotómunkáját a Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozata ezúttal Elismerő Oklevéllel jutalmazza. Hozzánk csatlakozva az idén 100 éves Kurtág György a számára komponált Szálkák című remekművét Márta 80. születésnapjára elismerő és kedves dedikációval toldotta meg. Az ünnepeltnek nagy szeretettel, tiszta szívből gratulálunk!

III.

Keuler Jenő zeneszerző, tanár Nógrádi Péter laudációja

Bazsinka József, Keuler Jenő és Nógrádi Péter

Keuler Jenő 1936. május 16-án született Budapesten. Otthonukat betöltötte a muzsika. Édesanyja, Bajkó Éva széles körben ismert zongoratanár volt, – többször fellépett a Magyar Rádió egyenes adásaiban is. Az ifjú szerző első kompozícióját, egy zongoradarabot anyja köszöntésére írta, 17 évesen. Mint mondja: „Szakszerű képzésem elég sok zökkenővel történt. Háborús gyerek voltam...” A háború után kezdett komolyabban zongorát tanulni. Bár gépészmérnök édesapja reál pályára szánta, első lépéseit édesanyja kollégája, Schwartz Oszkár igazgatta. 1955-ben hangszerkészítő tanulmányokba is kezdett, majd e képzéssel párhuzamosan a Zeneművészeti Szakközépiskolába került. Itt Szelényi István növendéke lett, aki mindjárt a 2. évfolyamba vette fel. Tanulmányainak egyenes folytatásaként a Zeneakadémia következett, - tanára Farkas Ferenc volt. Növendéktársaival Kocsár Miklóssal, Durkó Zsolttal, Balassa Sándorral és másokkal önképző kört alakítottak a Főiskolán. Összejöveteleiken a hivatalosan tiltott gyümölcsként számontartott modern zenét, és egymás darabjait hallgatták, elemezték. Egy alkalommal egy főiskolai koncerten zongoraszonátával állt elő. Az akkori rektor, Szabó Ferenc behívatta, és ráförmedt: „milyen joggal ír maga szonátát, mikor azt az 5. évben tanulják a Zeneakadémián?” Így a mű címe közös megegyezéssel szonáta-fantázia lett. Egyik legnagyobb szabású műve diplomadarabja, Szimfónia címmel, 1964-ből, valamint a Zeneműkiadó által is kiadott, 1971-ben írt Ünnepi nyitány.

Másfél évtizeden át a MTA Zenetudományi Intézetében folyt interdiszciplináris kutatások keretében a hangszintézis-hanganalízis, és a mikrohangolás kérdéseivel

foglalkozott. Ezek mellett figyelme a hangrendszerelméletre is kiterjedt. „Hangrendszerelmélet” tankönyvének előszavában ez áll: „A zene információ és hatásátvitel alapján működő rendszer, a hangok és az ember kapcsolatában – akár csak zenehallgatóként foglalkozunk vele, de akkor is, ha aktívan muzsikálunk.” Ehhez még hozzátette: „énekes alapon kell hangszert tanítani. Kimunkáltam egy 12 fokú szolmizációt, a povuzálást.”

Életművében elméleti kutatásainak tapasztalatait hagyományos hangszeres művekben és elektronikus kompozíciókban kamatoztatta. Mint megjegyezte: „Nem az elektronikus zene nyűgözött le, hanem a lehetőségek, hogy milyen fantasztikus gazdagságot lehet kibontani.” Pályakezdő éveiben a Schönberg-féle 12-fokú hangrendszer, a dodekafónia foglalkoztatta. „Hogy lehet dodekafóniával olyan zenét írni, ami nekem is tetszik... olyanokat írtam, ami hasonlít Webernre, de mégis az én bensőmből kíváncsoztak ki” – nyilatkozta.

A diploma megszerzése utáni 40 évben a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola legendás tanára és igazgatója volt. Hazánkban szinte az elsők között szorgalmazta a XX. századi klasszikus és kortárs zene középiskolai tananyagba történő beemelését. Mint megjegyezte: „A 60-as,70-es években nem űztem aktívan a zeneszerzés mesterségét, de zeneszerzés tanárként a kompozíció mesterségbeli problémáival mindennaposan foglalkoztam. Engem lenyűgözött az, hogy a középiskolásokban milyen fogékonyság rejtőzik, és hogy milyen munkabírásuk van.” Heti 41 órában tanított, – zongorakészítő segéd végzettsége folytán még politechnikát is. „Debrecenben nagyon kevés volt az olyan zeneszerzés szakos, aki direkt ezért jelentkezett. Elsősorban azok a növendékek kerültek ide, akik hangszerből nem feleltek meg, és számukra csak a zeneszerzés szak maradt. Néhány név zeneszerző tanítványai sorából: Gupcsó Gyöngyvér, Dragony Tímea, Molnár Zsolt, Szigeti István, Csobán Gyula, Sarkadi Katalin, Szabó Barna.

„Keuler Jenő már diákkorunkban is fogalom volt a zeneszerzés tanulók közt, hiszen debreceni elhivatott munkásságát ismertük, legalábbis ezt gondoltuk akkor. Munkássága széleskörű, mélyre ható és minden szempontból fontos. Élmény olvasni tanulmányait és gondolatainak frissességében elmerülni. A legnagyobb örömmel konstatáltam, hogy mai napig derűs személyisége mit sem kopott az évek folyamán.” – írta róla Dinyés Dániel „Hangok közt” című podcastjában.

Keuler Jenő MMA Elismerő okleveléhez gratulálunk!

IV.

Németh Judit¹ operaénekes, énektanár Várbíró Judit laudációja

Németh Judit és Bazsinka József

Művésztanár és operaénekes. Ez a két diploma Németh Judit életében nem csupán pecsétetes dokumentum, hivatalos engedély maradt, az előadói és a pedagógiai lét párhuzamosan vonul végig egész pályáján.

A Miskolci Konzervatóriumban kezdődött a felkészülés, az énektanulmányok mellett zongorázni tanult, amely elengedhetetlen lett későbbi tanári munkájában. Sikeres felvételi után a Zeneakadémia (akkoriban még Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola) növendékeként Kutrucz Éva volt a mestere, aki kontrolált, fegyelmezett munkára ösztönözte tanítványait, valamint az operai szerepek mellett ugyanolyan hangsúllyal foglalkozott a dal-irodalom remekeivel és az oratórium-repertoárral. A művész-tanári oklevél birtokában 87-től a Győri Egyetem Zenei tagozatának oktatója lett magánének szakon. A következő évben szerezte meg diplomáját operaénekesként, ezután szerződtette a Magyar Állami Operaház. Első szerepei Mozart Titusz kegyelme Annius-a, majd Sextusa, két kisebb Wagner alak: Flosshilde, Siegrune, Carmen Mercedese, Boleyn Anna Smentonja. A következő évtizedek során nagy mezzo-szerepek következtek: pl. Gertrud a Bánk bánban, Dajka Richard Strauss: Az árnyék nélküli asszonyban és Bartók Kékszakállújának Juditja.

¹ Liszt Ferenc- és Závodszy Zoltán-díjas érdemes és kiváló művész

Várbíró Judit távollétében a laudációt Ruff Béla, az MMA Zeneművészeti Tagozat titkára olvasta fel

Pályája kezdeti szakaszában elsősorban oratórium-énekesként vált ismertté, a barokk és a klasszikus repertoár nagy alkotásait jelentős előadókkal énekelte itthon és Európa szerte, így a Németh Pál vezette Capella Savaria előadásainak és lemezfelvételeinek is rendszeres közreműködője volt. Ennek révén került Helmuth Rilling Bach-Akadémiájának körébe.

Közben repertoárja Wagner szerepek irányába nyílt meg, ekkor figyelt fel rá a Bécsi Wagner Társaság, akik, három éven át neki ítelték azt az ösztöndíjat, amellyel Bayreuthban tölthetett egy-egy nyarat a mesterkurzuson. Ez az irány sikeresnek bizonyult, 2000-től közel egy évtizeden át jelentős Wagner hősnőket alakított a Bayreuth-i Festspielhausban: Waltrautét az Istenek alkonyában, Ortrudot a Lohengrinben, a Tannhäuser Vénuszát, a Parsifal Kundryját. Erre épült Fischer Ádám felkérése az akkoriban induló Budapesti Wagner Napokon, ahol szintén a legnagyobb Wagner-szerepeket énekelte.

Nemzetközi karrierje során fellépett a legjelentősebb operaházakban, így a milánói Scalában, a dresdai Semperoperben, a barcelonai Liceuban, a berlini Deutsche Operben. Ebben az időszakban tagja lett a mannheimi Operának, ahol szintén Wagner szerepeket, így a teljes Ring ciklus Brünnhildéjét alakította.

Tanulni és tanítani – Németh Judit hivatása iránti felelősséggel készült valamennyi feladatára, a karrier derekán is kiváló mestereket választott a tudatos munkához: Adorján Ilona, Anna Reynolds és a világhírű kolléga és énekespartner, Polgár László is segítette fejlődését.

Eközben a tanítást ő maga sem hagyta abba, felismerve a benne rejlő értékeket: átadni a megszerzett tudást az utána jövő generációnak, és egyben tudatosítani a maga számára is az énekléssel járó reflexeket, funkciókat, előadói követelményeket. Jelenleg két hivatásos együttes magánének tanára: a Magyar Rádió Énekkara és a

Nemzeti Énekkar művészeinek támasza, de számos sikeres szólista operaénekes kolléga köszönheti Németh Juditnak sikereit, elmélyült, biztonságos felkészülését egy-egy szerepre, a színpadra, a pálya kiszámíthatatlan buktatóinak leküzdésére.

Ezzel a díjjal szeretnénk megköszönni a szakma nevében ezt a gyönyörű, gazdag énekespályát és az odaadó, segítőkész, magasrendű oktatói tevékenységet, melyet a következő művész-generációk érdekében folytat Németh Judit napjainkig.

A 2026. X. 14-i díjátadón kamarazenei művekkel közreműködött Bazsinka József és ifj. Bazsinka József (tuba), továbbá Ivanyickaja Irina (zongora).

